

Hannele Utrainen Lappeenrannan srk:sta ja Russell M. Scarborough, Sun Valley, Idaho. Vihittiin 27. 3. 1971 Portlandissa, Oregonissa.

Avioliittoon vihittyjä

Kesäkuun 24 pnä 1971 vihittiin Porissa avioliittoon Lee Allen ja Silja Maria Viinikka. Vihkimisen toimitti piirinjohtaja Kari Haikkola. Avioliitto sinetöitiin Sveitsin tempelissä.

Toukokuun 16-24 päivinä vieraili maassamme Brigham Youngin yliopiston kansantanssiryhmä. Se esiintyi suurella menestyksellä kuudessa maamme kaupungissa.

Ohjelmiston nimenä oli "Tanssien halki Amerikan" ja se kertoi amerikkalaisten tanssien kehityksestä aina siirtolaisajoista nykypäiviin asti. Se käsitti monia perinteisiä amerikkalaisia tansseja; intiaanien heimotansseja, Uuden Englannin contraa, havaijilaisia puili-tansseja, neliötansseja sekä lisäksi viime vuosikymmenien amerikkalaisia muotitansseja.

Kaikki esiintyjät olivat myöhempien aikojen pyhiä ja kaikki, kolmea poikaa lukuunottamatta, ovat olleet lähetystyössä.

Brigham Youngin yliopistossa opiskelee 25 000 opiskelijaa kaikista osavaltioista ja 70:stä muusta maasta. Tällä vierailut ryhmä edusti useita maita, mm. Japania, Etelä-Afrikkaa, Paraguayta, Kanadaa, Ruotsia ja Irlantia.

KRISTUKSEN VERTAUSTEN KERTOMAA

Näyttää siltä, että meillä on usein taipumusta osoittaa sormellamme toisia silloin, kun me luemme sanomia, jotka on tarkoitettu ja kirjoitettu meitä kaikkia varten. Toivon, että näin ei ole asianlaita tässä yhteydessä. Toivon, että lukiessamme tämän artikkelin, erittelisimme omaa tilannettamme. Meillä on Suomessa nyt 3200 jäsentä. Puolia tästä määrästä en ole koskaan nähnyt enkä usko monenkaan teistä nähneen heitä. Herää kysymys, miksi meillä on kirkossa niin monta eri epäaktiivisuuden ja aktiivisuuden astetta. Haluaisin mainita muutamia Kristuksen vertauksia, jotta voisimme nähdä, auttavatko nämä vertaukset meitä ratkaisemaan joitakin pulmistamme ja jotta saisimme samalla joitakin vastauksia.

Epäaktiivinen jäsen tuo minun mieleeni vertauksen kylväjästä. (Matt. 13:3-6)

"Ja hän puhui heille paljon vertauksilla ja sanoi: 'Katso, kylväjä meni kylvämään.

Ja hänen kylväessään putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.

Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljon maata, ja ne nousivat kohta oraalle, kun niillä ei ollut syvää maata.

Mutta auringon noustua ne paahtuivat, ja kun niillä ei ollut juurta, niin ne kuivettuivat."

He liittyivät kirkkoon, ja koska me emme kiinnittäneet heihin mitään huomiota emmekä auttaneet heitä, he lankesivat pois. Tai johtuikohan se siitä, että me emme omasta puolestamme karaisseet heitä paholaisen vaikutuksia vastaan? Me ehkä jätimme heidät yksin taistelemaan omat taistelunsa, ja sen vuoksi heillä ei ollut kylliksi voimia pitää lujasti kiinni rautakaiteesta. (Monilla pyhillä on väärä käsitys perehdyttämistoiminnasta! Kun ihminen liittyy

kirkkoon, jäsenten velvollisuus on suorittaa perehdyttämistä — se ei kuulu lähetysaarnajille.) Olemmeko me laiminlyöneet heidän auttamisensa? Kuinka moni teistä Apuyhdistyksen sisarista jätti kotikäyntityönsä suorittamatta? Kuinka moni teistä veljistä jätti kotiopetustyönsä suorittamatta? Jos huomaatte, että ette tee tätä kaikkea, te ehkä haluatte olla välittämättä kadonneen lampaan vertauksesta. (Matt. 18:12-13)

Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä?

Ja jos hän sen löytää, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee enemmän siitä kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet.

Kaiken tämän johdosta he eivät enää ole aktiivisia kirkossa tänään. Asian tekee vieläkin pahemmaksi se seikka, että emme tiedä, missä he ovat. Meillä on myös puolittain aktiivisia jäseniä. Nämä pyhät sallivat eri ihmisten huojuttaa heitä maailmassa. He ovat niin huolissaan siitä, mitä muut ajattelevat heistä, että tämä rajoittaa heidän aktiivisuuttaan kirkossa. Nämä ihmiset eivät pidä sitä liittoa, jonka he tekivät kasteen vesissä. He ovat unohtaneet, mitä Herra sanoi:

"Sen käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne.

Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä.

Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sen tähden maailma teitä vihaa.

Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos

he ovat ottaneet vaarin minun sanantani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne." (Joh. 15:17-20)

"... ja joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, se ei ole minulle sovelias." (Matt. 10:38)

Nämä ihmiset eivät käy kirkon jumalanpalveluksissa kyllin usein tunteakseen Hengen vaikutusta siellä. Valitettavasti useimmat meidän pulmistamme ovat lähtöisin tästä ryhmästä. Jotkut näistä jäsenistä käyvät pyhäkoulussa, mutta eivät tajua sakramenttikokouksen tärkeyttä. Monet heistä ovat oikukkaita ja yleensä mieluummin vastustavat johtajia. He arvostavat sitä, mitä maailma arvostaa. Useimmat heistä eivät ole oppineet eivätkä tunnusta sitä, mikä on taivaan ensimmäinen ja korkein laki. Kun me emme hyväksy taivaan lakia (kuuliaisuutta), me emme kasva evankeliumissa. Kun me jatkuvasti olemme elämättä tämän lain mukaan, me huomaamme pian olevamme täysin epäaktiivisia sen sijaan, että olisimme edes puolittain aktiivisia. Me emme pidä veljistäme ja sisaristamme kirkossa — meillä on riitoja heidän kanssaan. Herra on antanut ohjeitaan tässä asiassa (3 Ne. 11:30-32):

"Katso, minun oppini ei ole ihmisten sydänten yllyttäminen vihaan toisian-

sa vastaan, vaan minun oppini on, että sellaisen on kadottava.

Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että minä julistan teille oppini. Ja tämä on minun oppini, se oppi, jonka Isä on minulle antanut; ja minä todistan Isästä ja Isä todistaa minusta, ja Pyhä Henki todistaa Isästä ja minusta; ja minä todistan, että Isä käskää kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen ja uskomaan minuun."

Myös kuningas Benjamin varoittaa meitä tästä ongelmasta (Moosia 2:32):

"Mutta varokaa, kansani, ettei riitaa synny keskuudessanne ja ettette mielummin tottele pahaa henkeä, josta isäni Moosia on puhunut." Meillä on myös aktiivisten joukko, jotka ovat aktiivisia ainakin hengessä vaikka eivät töissä. Useimmat näistä ihmisistä ovat liian kiireisiä auttaakseen tai sitten he eivät halua tehdä sitä. Luulen, että me tiedämme, mitä Herra sanoi tämän kaltaisista ihmisistä:

"Sillä tapahtuu, niinkuin tapahtui, kun mies matkusti muille maille: hän kutsui palvelijansa ja uskoivat heille omaisuutensa;

yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille.

Se, joka oli saanut viisi leiviskää, meni kohta ja asiointi niillä ja voitti toiset viisi leiviskää.

Samoin kaksi leiviskää saanut voitti toiset kaksi leiviskää.

Mutta yhden leiviskän saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan.

Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijain herra palasi ja ryhtyi tilintekoon heidän kanssansa.

Sitten myös se, joka oli saanut yhden leiviskän, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin sinut kovaksi mieheksi; sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, missä et ole eloa viskannut.

Ja peloissani minä menin ja kätkin sinun leiviskäsi maahan; katso, tässä on omasi.'

Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi: 'Sinä paha ja laiska palvelijal Sinä tiesit minun leikkaavan sieltä, mihin en ole kylvänyt, ja kokoavan sieltä, missä en ole viskannut.

Sinun olisi siis pitänyt jättää minun rahani rahanvaihtajille, niin minä tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen.

Ottakaa sentähden leiviskä häneltä pois ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää.

Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." (Matt. 25:14-19, 24-30)

Herra on korostanut tätä myös nykyajan pyhissä kirjoituksissa (LK 58:27-30; 88:81):

"Totisesti minä sanon, että ihmisten pitäisi tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta ja tehdä paljon omasta vapaasta tahdostaan ja olla paljon vanhurskauden aikaansaajina; sillä heissä on voima toimia oman tahtonsa mukaan. Ja jos ihmiset tekevät hyvää, he eivät suinkaan jää palkkaansa vaille.

Mutta se, joka ei tee mitään, ennen kuin häntä käsketään, ja ottaa vastaan käskyn epäilevin sydämin ja vitkastelee sen täyttämässä, tuomitaan.

Mikä minä olen, joka loin ihmisen, sanoo Herra, että pitäisin viattomana sitä, joka ei tottele minun käskyjäni?"

"Katso, minä lähetin teidät todistamaan ja varoittamaan kansaa, ja jokaisen, jota on varoitettu, tulee varoittaa lähimmäistään."

Meidän velvollisuutenamme on olla mukana hyvän aikaansaamisessa. Kun me huomaamme olevamme ahkerasti mukana työssä, me siirrymme osaksi sitä ryhmää, jolla on merkittävä tehtävä kirkossa. Nämä ihmiset ovat aktiivisia aktiivisten joukossa — sekä hengeltään että töiltään. He ovat niitä, jotka pitävät kirkon toiminnassa. Jos sinä koskaan ha-

luat mitään tehtävän, anna tuo tehtävä tälle ihmisryhmälle suoritettavaksi, ja heiltä kyllä liikenee aikaa sen suorittamiseen. Olivatpa he kuinka kiireisiä tahansa, heillä on aina aikaa auttaa sinua. Herra iloitsee nähdesään tämän kaltaisia ihmisiä. Herra on sanonut (Matt. 25:31-40):

"Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle.

Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niinkuin paimen erottaa lampaat vuohista.

Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.

Silloin kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.

Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne;

minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.' Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juoda?

Ja milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut?

Ja milloin me näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun tykösi?'

Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'

Eläkäämme "myöhempien aikojen pyhä"-nimemme arvoisina, ja on tuleva päivä, jolloin me voimme puhua Herran kanssa Hänen valtakunnassaan,